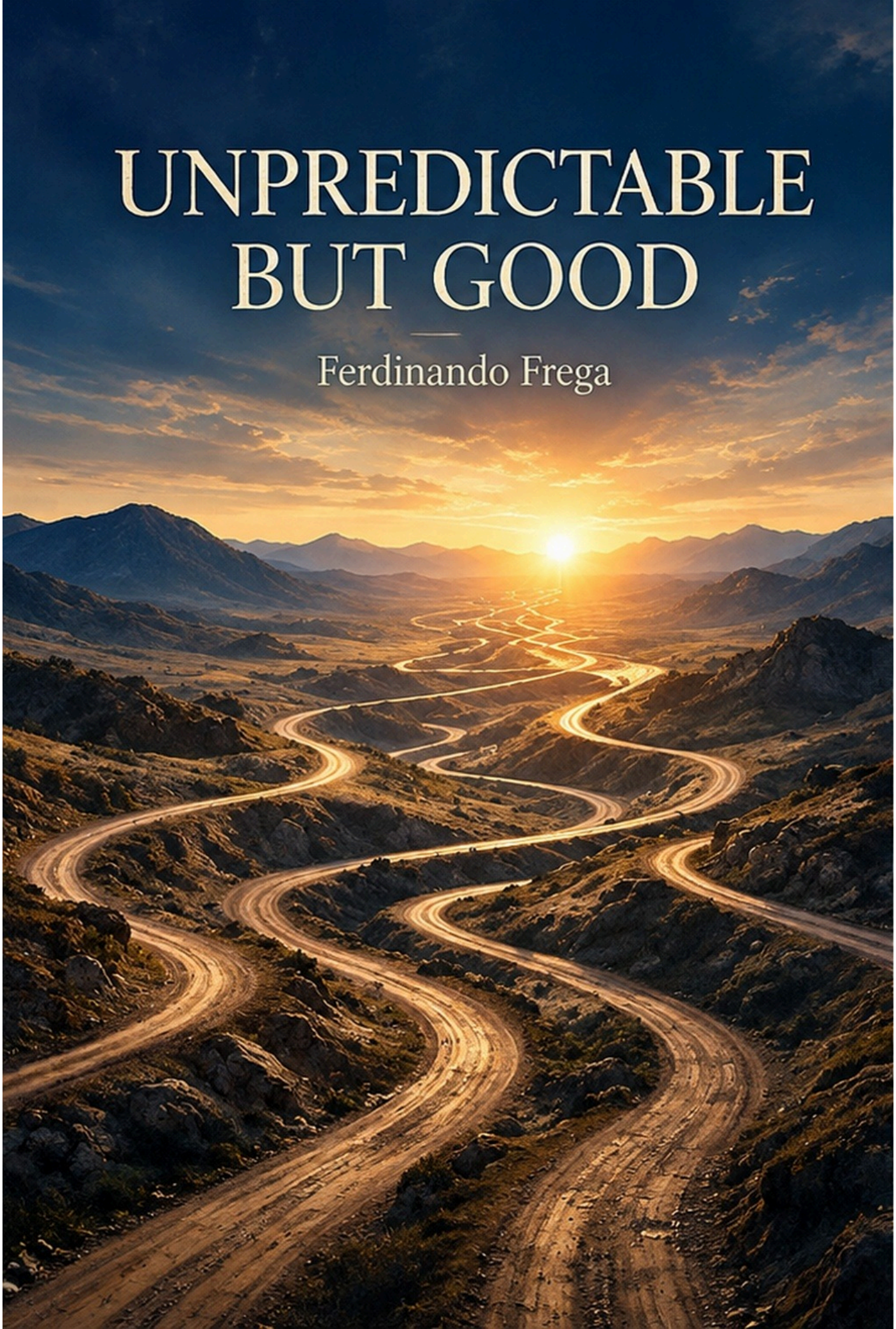
UNPREDICTABLE BUT GOOD

Ferdinando Frega

GILLETTE: ONVOORSPELBAAR MAAR GOED

Hy is twee keer gebore – een keer in Kalabrië per ongeluk, een keer in Amerika deur die noodlot – en tussenin het hy alles gebou wat hy nodig gehad het om albei te verdien. Toe het hy die feite laat praat, in die volgorde waarin hulle gekom het – geen kommentaar nie, geen ontleding nie, geen byvoeglike naamwoorde wat nie reeds in die gebare was nie.

’n Pa voor hom, veertig jaar se pad reeds afgelê. ’n Verstrooide ooievaar. Elf jaar oud, ’n strand en ’n vrou sonder onderklere. Gillette as universiteit, as familie, as oorlog. ’n Vrou wat net weet wat hy gekies het dat sy moet weet. Drie kinders – die drie wat altyd terugkeer. Rosario wat hom eendag beskuldig, en hy sê nogtans totsiens. Tagtig boeke geskryf sonder om iemand se toestemming te vra. ’n Pa wat in April 2025 sterf en nooit ophou om hom aan te dryf nie. ’n Turk met ’n Napolitaanse hen en eiers wat reeds gekook is. En aan die einde – nie as epiloog nie, maar as bestemming – ’n Amerikaanse nag, ewige rus en niemand wat daarin slaag om hom te vergeet nie.

Tog is daar agter daardie sober reël ’n groter ontwerp. Nie ’n biografie nie – ’n morele kaart. Die trajek van ’n man wat dissipline in taal omskep het, werk in identiteit, herinnering in argitektuur. ’n Man wat deur stelsels beweeg het – Gillette, L’Oréal, Procter – soos jy deur kontinente beweeg: met dieselfde lem, dieselfde geloof.

Sy lewe is nie ’n reeks gebeure nie. Dit is ’n geometrie van karakter: plig en vryheid, vader en seun, lem en teerheid. Hy het ’n narratiewe heelal gebou waar elke boek ’n fragment DNA is, elke woord ’n kode, elke gebaar ’n handtekening.

En as iemand sou vra wie hy werklik was, sou die antwoord eenvoudig wees: ’n man wat geweet het hoe om onvoorspelbaar te wees, maar goed.

Soos sy pa gesê het. Die enigste woorde wat tel.

Nando